

Titel: BREV TIL: Jens Holt FRA: Louis Hjelmslev (1945-03-05)

Citation: "BREV TIL: Jens Holt FRA: Louis Hjelmslev (1945-03-05)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/text/lh-texts-kapsel_024-shoot-workidacc-1992_0005_024_Holt_1250.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Jens Holt, 4b

50 4\$

Kære Holt, Tak for dit "brev idag, som har krydset mit, Dina nye betragtninger gør næppe gør nerep-pe mit igaar afsendte brev overflødig, og ændrer for mig lidt« noget væsentligt. Jeg skal blot gøre et par supplerende bemærkninger oia nogle enkeltheder. Jeg har indført følgende sprogbrug; intense exponenter (prosodomer resp. raorf araer) er "nominale" morfemer resp, akcenter; ex tense expo- nenter or "verbale" morfemer reap, raodulationer. Inden for en korre- latlon kaldes i* , ifl og ;y Intensive. \A , • 3» og \P jftllMill« Det- te er blot en terminologisk bemærkning; betegnelserne kan jo være li- gegyldige, men de maa ikke benyttes paa en saadan maade at det medfø- rer mulighed for forvexling, I bvciio etc, vilde jeg mene at roden (=: radikal-enhedens udtryk) er fr—d-, medens de alternerende vokaler/infixer (udtryk for derivativer) og/oller infortaanter (indre udtryk for morfemer), Den klassiske ana- lyse kan umuligt have ret i at regne alternerende udtryksstørrelser med til roden. Mon dotte cpørgsmaal angaar jo kun udtryksanalysen (tegn- analysen) og ikke specielt den indholdsanalyse, som interesserer dig nu. Det faktum, at der ved »baandL' er synkretisme mellem sing, og piur., kan-kun fortolkes saaledas, at de to numerl er polære (den ene inten- siv, den anden extensiv), men kan ikke benyttes til at vise hvilken af de to nuraeri der er intensiv og hvilken der er extensiv. Dette kan overhovedet kun vises gennem vikarieringer, og disse giver ganske rig- tig det af dig formodede resultat: da JØJJØØJ'/kstøf »sten* kan vikariere- for *stene * og »fisk* for »fiske*, kan heraf sluttes, at sprogssystemab (det semantiske system) anbringer piur. som Intensiv og sing, som ex- tensiv. Sprogbygningssystemet stemmer iøvrigt hermed, idet piur. er dominerende over for øøvfwføø. synkretismerne mellem ubestemt artikel og *nul-artikel' samt (i arkaisk stil) mellem personerne og mellem indi- kativ og konjunktiv-infinitiv (i arkaisk stil havos jo f. ex, i sing, jeg er, du est; i vi komme falder ind. sammen m. konj.-inf.). Og naar døxi ene af to er dominerende og den andon lk- ke, bestemmer jøg den dominerende som intensiv fra sprogbygningens synspunkt. Hvad du iøvrigt taler om, er størrelser, der dels optræder som nomi- nalt emner, dels som pseudonominer (i* e. verber). De har altsaa disse to varianter. Qua Invarianter defineres de som nominaltemaar. (I andre af dine exemplar er det ganske vist radikaler, der optræder med forskellig derivativ, hvoraf een kan være udtrykt ved nul; en del af det, du - i tilknytning til traditionen - kalder primær derivation hører hertil.) Mange hilsener din hengivne